

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	9513100068
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9513100068.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému I.A. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 24. apríla 2014 v Bratislave odvolanie obžalovaného I.A. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 24. októbra 2013 sp. zn. PK - 2 T 15/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I.A. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 24. októbra 2013 sp. zn. PK - 2 T 15/2013 bol obžalovaný I.A. uznaný za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23. mája 2012 v čase približne o 19.47 hod. z doposiaľ nezisteného miesta v priebehu telefonického rozhovoru z účastníckeho telefónneho čísla XXXX XXX XXX sľúbil O. D., v tom čase používajúcemu účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktorý bol delegovaný ako hlavný rozhodca futbalového zápasu medzi futbalovými klubmi SK Vrakuňa a Slovan Most pri Bratislave, organizovaného v IV. lige seniorov v pôsobnosti Bratislavského futbalového klubu, ktorý sa mal konať dňa 27.5.2012, finančný úplatok vo výške 200,- Eur za to, aby svojím rozhodovaním ovplyvnil výsledok tohto futbalového zápasu tak, aby v ňom zvíťazilo mužstvo futbalového klubu Slovan Most pri Bratislave.

Za to mu bol podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola ustanovená skúšobná doba probačného dohľadu na jeden rok.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze návštev futbalových stretnutí organizovaných Bratislavským futbalovým zväzom, Oblastným futbalovým

zväzom Bratislava - mesto a oblastným futbalovým zväzom Bratislava - vidiek.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný I.A., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu a namíeta v ňom skutkové zistenia prvostupňového súdu. Popieral spáchanie uvedeného činu. Tvrdil, že rozhovor medzi ním a oznamovateľom prebehol takým spôsobom, že išlo o bežný rozhovor medzi dvomi rozhodcami, ktorého obsah bol o upozornení oznamovateľa, že ide o náročné futbalové stretnutie, najmä s prihliadnutím na to, že oznamovateľ je rozhodca neskúsený, čo bolo potvrdené oznamovateľom a svedeckými výpoveďami a jediným dôkazom obžaloby svedčiacim v jeho neprospech je len to, že tieto dve účastnícke stanice boli spojené, ale obsah predmetného rozhovoru nie je žiadnym spôsobom ustálený, okrem samotného tvrdenia oznamovateľa.

Obžalovaný považuje za absolútne neštandardný spôsob, akým mal ponúknuť úplatok, keď osoba, ktorej mal byť tento úplatok poskytnutý, telefonovala jemu a táto osoba mu bola dovtedy neznáma a nikdy sa s ňou nestretol. Je toho názoru, že neexistuje žiaden dôkaz o tom, či bol ponúknutý úplatok, keďže nie je mysliteľné, aby počas telefonického rozhovoru ponúkol úplatok osobe, ktorá telefonovala z cudzieho telefónneho čísla, ktorú nepoznal ani po hlase, keď na druhej strane mohol byť úplne niekto iný.

Obžalovaný uvádzal, že výpovede svedka D. sú rozporné v otázke, či sa poznali a aj o priebehu telefonického rozhovoru. Podľa obžalovaného telefonát neprebehol tak, ako to tvrdil svedok D.. Podľa obžalovaného jediným priamym svedkom bol svedok K. J. a výpoveď tohto svedka potvrdzuje jeho tvrdenie, že úmyslom nebolo podplatiť oznamovateľa, ale upozorniť na možný ťažký zápas. Obžalovaný rozoberal výpoveď tohto svedka, ktorý podľa neho potvrdil, že nemal úmysel na niečo ho nahovoriť, napriek tak závažnej skutočnosti, že si ho pomýli s osobou oznamovateľa. Z obsahu tohto rozhovoru nevyplynula žiadna informácia o ovplyvňovaní predmetného zápasu.

Za ďalšiu významnú skutočnosť svedčiacu v prospech neho považoval obžalovaný neexistenciu motívu na spáchanie tohto trestného činu, keďže predmetný zápas sa nedal tipovať v stávkovej kancelárii a nešlo ani o zostup alebo postup klubov. Podarilo sa však, podľa obžalovaného, preukázať možný motív konania oznamovateľa na podanie trestného oznámenia a síce vylepšiť si obraz svojej osoby pred príslušným orgánom Bratislavského futbalového zväzu v snahe o postúpenie vyššie v rozhodcovskej kariére, keďže od roku 2012 bol oznamovateľ ihneď zaradený do najvyššej regionálnej súťaže ako rozhodca asistent a bolo mu umožnené vykonať licenciu na vykonávanie rozhodcovskej činnosti na úrovni Slovenského futbalového zväzu, čo potvrdil oznamovateľ, hoci sa sám považuje za slabšieho rozhodcu a požiadal komisiu rozhodcov a delegátov Bratislavského futbalového zväzu o nedelegovanie na stretnutie ako hlavného rozhodcu a pôsobí výlučne iba vo funkcii asistenta rozhodcu, čo je v súčasnosti jediná výnimka v celom rozhodcovskom zbore v najvyššej súťaži regiónu Bratislavského futbalového zväzu. Potvrdili to svedkovia i listinné dôkazy, ale v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom nebola dodržaná zásada objektívnej pravdy a súd nebral do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech a pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Z týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho v plnom rozsahu oslobodil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie podané proti uvedenému rozsudku Špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone.

Najvyšší súd považuje rozsah dokazovania prvostupňového súdu za postačujúci na preukázanie viny obžalovaného I.A. a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu. Nezodpovedá skutočnosti, že by sa prvostupňový súd nezaoberal dôkazmi, ktoré na svoju obhajobu predkladal obžalovaný. Prvostupňový súd však obhajobe obžalovaného neuveril a neuveril jej ani odvolací súd.

Podľa názoru odvolacieho súdu súhrn dôkazov výsluchmi svedkov O. D., K. J., RNDr. G. B., CSc., JUDr. E. I. a I. I. na hlavnom pojednávaní dostatočne preukazuje, že sa skutok uvedený v obžalobe stal, že ho spáchal obžalovaný I.A. spôsobom tam uvedeným a že tento skutok je trestným činom a to konkrétne prečinom takým, z akého bol obžalovaný uznaný za vinného.

Výpoveď svedka O. D., ktorá je priamym dôkazom, pôsobila vierohodne a ďalšie spomenuté nepriame dôkazy ju potvrdzovali. Nebol zistený taký závažný dôvod, pre ktorý by nebolo možné veriť výpovedi svedka D. a ktorý by ho mal viesť ku krivému obvineniu obžalovaného I.A.. Tvrdenia obžalovaného, že takým motívom zo strany svedka O. D. mala byť snaha postúpiť vyššie v kategórii rozhodcov sú neverohodné a to jednak preto, že ako obžalovaný, tak i svedok O. D. i ďalší svedkovia uvádzali, že O. D. nechcel vykonávať funkciu hlavného rozhodcu a jednak preto, že nebola svedok O. D., ktorý inicioval telefonický rozhovor s obžalovaným, ale ten sa uskutočnil až na popud svedka K. J., ktorého ako prvý oslovil práve obžalovaný I.A. v domnienke, že je to O. D., pričom svedok K. J. práve len na popud obžalovaného odkazoval O. D., že má zavolať obžalovaného I.A..

Obhajobná verzia obžalovaného by predpokladala, že sa svedok O. D. a svedok K. J. dohodli na takom postupe voči obžalovanému, ktoré by malo vyústiť jeho krivým obvinením. Tomu však nič nenasvedčuje. Práve naopak svedok O. D. ako mladý rozhodca, keď bol prvýkrát vo svojej kariére vystavený inkriminovanej ponuke zo strany obžalovaného postupoval tak, že to oznámil tým osobám z futbalového zväzu, ktorí boli oprávnení sa tým zaoberať. Tí mu odporúčali, aby si splnil svoju občiansku povinnosť a zhodli sa na tom, že je potrebné podať trestné oznámenie, ktoré vzápätí svedok O. D. aj urobil.

Prvostupňový súd sa vo svojom rozsudku dostatočne podrobne zaoberal tým, či sú naplnené všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu, správne skutok kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. Na základe odvolania obžalovaného niet ani dôvodu zmiernovať uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a obmedzením spočívajúcim v zákaze návštev vymedzených futbalových stretnutí a keďže nebolo podané odvolanie prokurátora, nemožno ani sprísiť trest obžalovanému.

Na základe uvedeného bolo odvolanie obžalovaného I.A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.